

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 252. An Confessarius semper teneatur, aut possit credere pœnitenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

pedire, charitas enim graviter obligat, ut tum peccata proximi impediatur. An autem & quomodo possit manifestare sine incommodo, iudicabit prudens Confessarius. Vide dicta n. 1752. & dicenda n. 1958.

1762. Q. 252. An Confessarius semper teneatur, aut possit credere pœnitenti. B. §. 1. Confessarius non semper tenetur credere pœnitenti dicenti se habere dolorem & propositum, quia Innoc. XII. damnavit hanc 60. prop. Pœnitenti habenti consuetudinem peccandi contra legem Dei, naturam Ecclesiæ, et si emendationis spes nulla appareat, nec neganda nec differenda absolutio, dummodo ore profiterat se dolere & proponere emendationem. Ratio est, quia quando multoties sefellit fidem, nihil emendavit, præscripta emendationis medicina non adhibuit, prudenter timeretur, ne id fiat ex defectu sinceri doloris aut firmi propositi, quia qui seridè & efficaciter proponit aliquid, quod moraliter implere potest, non solet ita facile, tam citò, tam sæpe deserere suum propositum, sed saltem per aliquod tempus in eo perseverat, & difficiliùs vel rariùs transgreditur, ergo. De consuetudinario plura dicentur à n. 1819.

1763. §. 2. Confessarius ordinariè potest & debet credere pœnitenti, S. Th. in supplem. q. 8. a. 5. ad 2. In foro confessionis creditur homini & pro se & contra se. Idem habet opusc. 12. q. 6. Quodl. 1. a. 2. Glossa in Cap. Significasti. 18 De homicidio, In pœnitentia cuilibet est credendum, quia non est verisimile, quòd aliquis sit immemor suæ salutis. Idem docent Nav. Delr. aliique communissimè cum 7. Sanch. d. 8. n. 1. Ratio jam est insinuata, quia nemo ita præsumitur salutis suæ esse immemor, ut ubi quærit remissionem culpæ, novam culpam

culpam admittat, quam admitteret, si exercitè percipiens se non sincerè dolere vel non firmè proponere, diceret se ita dolere & proponere: quod maximè tenere deberent illi, qui ubique inculcant charitatem, quæ omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet. Hinc S. Carolus Borrom. in Instruct. Pastor. p. 2. c. 17. ait, Si probabiliter sibi Confessarius persuadeat posse se fidem primæ vel secundæ à pœnitente sibi promissioni factæ dare, quod scilicet occasionem auferet, poterit eum promissionis intuitu absolvere.

Q 253. An absolutio sacramentalis aliquando possit vel debeat differri. R. S. 1. Confessarius potest ex causa rationabili differre absolutionem, quamvis pœnitens videatur nunc esse dispositus. Bann. Suar. Lugo, Graff. Henriq. Sanch. Sayr. Sa. Aversa q. 16. l. 12. Carden. in 2. crisi d. 39. à n. 4. contra 7. Sanch. cujus sententiam Diana vocat improbabilem. Ratio est, quia hoc potest esse utile pœnitenti, tum ad incutiendum majorem horrorem peccati, tum ad magis probandam firmandamque ejus constantiam contra relapsus, tum ad concipiendum interea meliorem dolorem & solito firmius propositum, tum denique ad attinendum illum, ut mediis emendandi sibi suggestis diligentius utatur: & hoc facit Confessarius quæ Medicus, sicuti enim illi potest imponere media præservativa, quæ judicat esse oportuniore, aut præexigere impletionem alicujus satisfactionis, ita etiam dilationem absolutionis ad octo vel etiam plures dies: sicuti enim Ecclesia reservans aliqua peccata vult pœnitentem quamvis dispositum non absolvi ab unoquoque, ita meritò non absolvitur, quamvis dispositus, si Confessarius judi-